

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 23 PŽ-3456/2017-2

3747
- 330

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T
IZ RUKE Preko pošte

04-08-2017

Predano za poštu ordinarnu, dne 2017.
POŠTA R
Broj primjerka priloga
Telebrano JIN POŠTIB

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ADRIATIC d.d. u stečaju Split, Obala kneza Branimira 8, OIB 31076464103, odlučujući o žalbama vjerovnika SAPOR d.o.o. Split, Put Brodarice 6, OIB 82948198557, i ANKE KERUM, Split, Šime Ljubića 8, OIB 73119837197, koje zastupa punomoćnik Miroslav Šarić, odvjetnik u Splitu, i ADRIA RESORTS d.o.o. Rovinj, Obala V. Nazora 1, OIB 16582230172, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/14 od 2. svibnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 7. lipnja 2017.

riješio je

Uvažavaju se žalbe vjerovnika Sapor d.o.o. Split, Anke Kerum Split i Adria Resorts d.o.o. Rovinj i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/14 od 2. svibnja 2017. u dijelu točke I. 1. 2. i 3. izreke te u dijelu točke II. 2., 3. i 4. izreke bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud je u izreci označenim rješenjem ukinuo odluke skupštine vjerovnika od 20. travnja 2017. koje glase:

- „1. Ne prihvaća se prijedlog stečajnog upravitelja radi podnošenja tužbe za pobijanje pravne radnje i to Sporazuma o zemljišno-knjižnom zalogu na temelju kojeg je upisano založno pravo pod brojem Z-12507/10 u korist vjerovnika Adria Resorts d.o.o.
2. Ne prihvaća se prijedlog stečajnog upravitelja radi podnošenja tužbe za pobijanje pravne radnje i to Sporazuma o osiguranju novčane tražbine na osnovu kojeg je zasnovano založno pravo pod brojem Z-9098/12 u korist Anke Kerum iz Splita.
3. Ne prihvaća se prijedlog stečajnog upravitelja radi podnošenja tužbe za pobijanje pravne radnje i to Sporazuma o osiguranju novčane tražbine na osnovu kojeg je zasnovano založno pravo pod brojem Z-9112/12 u korist Sapor d.o.o. Split.

4. Ne prihvaća se prijedlog stečajnog upravitelja radi podnošenja tužbe za pobijanje pravne radnje i to Sporazuma o osiguranju novčane tražbine na osnovu kojeg je zasnovano založno pravo pod brojem Z-9214/13 u korist Gilan d.o.o. Split“.

Tim je rješenjem stečajni sudac u skladu s većinskom odlukom skupštine vjerovnika odobrio stečajnom upravitelju podnošenje tužbi radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, koje su poduzete prije otvaranja stečajnog postupka i to:

1. Ugovora o ustupu potraživanja (cesiji) koji je sklopljen 31. prosinca 2014. između Adriatic d.d. Split, kao cedenta, te Pleon d.o.o. Split, OIB 91616224598, kao cesionara i Uvala Bene d.o.o. Split, OIB 39776736510, kao cesusa, a kojim ugovorom je Adriatic d.d. Split svoje potraživanje prema društvu Uvala Bene d.o.o. Split, u ukupnom iznosu od 4.117.219,21 kn, ustupio društvu Pleon d.o.o. Split,

2. Sporazuma (ugovora) o zemljišno-knjižnom zalogu broj 19/10/ST od 29. prosinca 2010. na temelju kojeg je upisano založno pravo, te upis založnog prava pod brojem Z-12507/10 od 30. prosinca 2010. u iznosu od 50.000.000,00 kn na teret nekretnina stečajnog dužnika čest.zem. 8270/1 upisane u zk.ul. 21499 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk.ul. 18682 k.o. Split, u korist Kreditne banke Zagreb d.d., a koje je nakon toga ustupljeno Adria Resorts d.o.o. Rovinj, OIB 16582230172, kao i bilo koje druge pravne osnove na temelju koje je došlo do upisa tog založnog prava u korist Adria Resorts d.o.o. Rovinj,

3. Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem zajedničkog založnog prava na nekretninama i dionicama od 12. rujna 2012. na temelju kojeg je upisano založno pravo, te upis založnog prava pod brojem Z-9098/12 od 21. rujna 2012. u iznosu od 72.000.000,00 kn na teret nekretnina stečajnog dužnika čest.zem. 10232/4 upisane u zk.ul. 14224 k.o. Split, čest.zem. 8270/1 upisane u zk.ul. 21499 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk.ul. 18682 k.o. Split, u korist Anke Kerum iz Splita, OIB 73119837197,

4. Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 21. rujna 2012. na temelju kojeg je upisano založno pravo, te upis založnog prava pod brojem Z-9112/12 od 21. rujna 2012. u iznosu od 112.427.305,51 kn na teret nekretnina stečajnog dužnika čest.zem. 10232/4 upisane u zk.ul. 14224 k.o. Split, čest.zem. 8270/1 upisane u zk.ul. 21499 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk.ul. 18682 k.o. Split, u korist Sapor d.o.o. Split, OIB 82948198557,

5. Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem prava zaloga (hipoteke) na nekretnini od 29. kolovoza 2013. na temelju kojeg je upisno založno pravo, te upis založnog prava pod brojem Z-9214/13 od 2. rujna 2013. u iznosu od 1.189.410,00 kn, na teret nekretnina stečajnog dužnika čest.zem. 10232/4 upisane u zk.ul. 14224 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk.ul. 18682 k.o. Split, u korist Gilan d.o.o. Split, OIB 35846084789.

Prvostupanjski sud temelji svoju odluku na odredbama čl. 141. st. 4. u vezi s čl. 38.f Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ) te na ocjeni da su odluke skupština vjerovnika kojima nije prihvaćen prijedlog stečajnog upravitelja za podnošenje tužbi radi pobijanja pravnih radnji na temelju kojih su uspostavljena (upisana) založna prava na nekretninama stečajnog dužnika u korist vjerovnika Adria Resorts d.o.o. Rovinj, Sapor d.o.o. Split, Anke Kerum iz Splita i Gilan d.o.o. Split, u suprotnosti sa zajedničkim interesima vjerovnika i svrhom stečajnog postupka, kao i da ih skupština nije imala pravo donijeti, jer je za davanje ili uskratu odobrenja za podnošenje tih tužbi, u smislu odredaba čl. 141. st. 4. SZ-a ovlašten samo stečajni sudac. Povrh toga, protiv prijedloga stečajnog upravitelja za pobijanje navedenih radnji glasovali su stečajni vjerovnici čija se upisana založna prava predlažu pobijati i koji su po ocjeni suda

imali osobni interes da se predmetne pravne radnje i založna prava ne pobijaju te odlučujuće pravo glasa na skupštini vjerovnika. Što se pak tiče odobrenja stečajnog suca za podnošenje tužbi radi pobijanja Ugovora o cesiji od 31. prosinca 2014. i Sporazuma, sud smatra kako je za podnošenje te tužbe trebalo dati odobrenje, zbog toga što je skupština vjerovnika prihvatila prijedlog stečajnog upravitelja.

Protiv rješenja kojim su ukinute odluke skupštine vjerovnika i dano odobrenje stečajnog suca stečajnom upravitelju za podnošenje tužbi radi pobijanja određenih pravnih radnji stečajnog dužnika, u odnosu na određene vjerovnike, žale se vjerovnici Adria Resorts d.o.o. Rovinj, Sapor d.o.o. Split i Anka Kerum Split, zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da se rješenje u pobijanom dijelu ukine ili preinači u smislu žalbenih navoda.

Vjerovnik Adria Resorts d.o.o. podnosi žalbu protiv točke I.1. izreke rješenja kojom je ukinuta odluka skupštine vjerovnika od 20. travnja 2017. a kojom nije prihvaćen prijedlog stečajnog upravitelja za podnošenje tužbe radi pobijanja pravne radnje Sporazuma o zemljišno-knjižnom zalogu na temelju kojeg je upisano založno pravo pod brojem Z-12507/10 u korist tog vjerovnika te protiv točke II.2. izreke rješenja kojom se odobrava stečajnom upravitelju podnošenje tužbe radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika poduzete prije otvaranja stečaja, Sporazuma (ugovora) o zemljišno-knjižnom zalogu broj 19/10/ST od 29. prosinca 2010. na temelju kojeg je upisano založno pravo, te upis založnog prava pod brojem Z-12507/10 od 30. prosinca 2010. u iznosu od 50.000.000,00 kn na teret nekretnina stečajnog dužnika čest.zem. 8270/1 upisane u zk.ul. 21499 k.o. Split i čest.zem. 8270/3 upisane u zk. ul. 18682 k.o. Split, u korist Kreditne banke Zagreb d.d., a koje je nakon toga ustupljeno žalitelju kao i bilo kojeg drugog pravnog osnova na temelju kojeg je došlo do upisa tog založnog prava u korist žalitelja. U žalbi u bitnome ukazuje na proturječnosti i nejasnoće u pobijanom rješenju uz tvrdnje da je povrh počinjene bitne povrede odredaba postupka, pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Tako po ocjeni ovog žalitelja iz pozivanja suda na odredbu čl. 141. st. 4. SZ-a proizlazi da ne razlikuje ovlaštenja skupštine od ovlaštenja stečajnog suca, niti mu je osnovano stajalište da skupština vjerovnika ne bi imala pravo donošenja odluka koje su pobijanim rješenjem ukinute. Suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, žalitelj navodi kako je u čl. 159. SZ-a propisano da je stečajni upravitelj dužan pribaviti suglasnost vjerovnika kada se radi o poduzimanju radnji od posebne važnosti, a što su svakako predmetne radnje. Takva suglasnost bi trebala biti pretpostavka za davanje odobrenja stečajnom upravitelju za podnošenje tužbi. Posebno napominje kako je stečajni sudac dao odobrenje za podnošenje tužbi u stvarima gdje je istu suglasnost dala i skupština vjerovnika, no sud u tom slučaju ne ukazuje na nenadležnost skupštine ili na druge protupravnosti, kako to čini kod odluka koje ukida. U nastavnom tijeku žalbe osporava se mišljenje odvjetnika koji se bavi založnim pravima i zaključuje da pobijane odluke nisu bile u suprotnosti sa zajedničkim interesima vjerovnika i svrhom stečajnog postupka, kako je to sud u obrazloženju rješenja pokušao prezentirati, niti su rezultat postojanja zajedničkih interesa i navodne povezanosti vjerovnika koji su izglasali te odluku, na što se neargumentirano i pogrešno poziva sud, bez izjašnjenja u čemu se ta povezanost sastoji. Osim što nisu ispunjene pretpostavke za ukidanje odluka skupštine vjerovnika žalitelj smatra da stečajni upravitelj nije pravilno primijenio odredbu čl. 38.f SZ-a, kada je odluku donio 12 dana nakon održavanja skupštine, a u konkretnom slučaju imao ih je obvezu donijeti odmah na toj skupštini, s obzirom na to da se ne radi o složenijem slučaju i da je o ukidanju odluka odlučio po službenoj dužnosti.

Vjerovnici Sapor d.o.o. Split i Anka Kerum podnose žalbu protiv točke I. 2. i 3. izreke rješenja kojom se ukidaju odluke skupštine vjerovnik te točke II. 3. i 4. izreke rješenja kojom se odobrava stečajnom upravitelju podnošenje tužbe radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika prije otvaranja stečaja. U žalbi također ukazuju na manjkavosti i nepravilnosti pobijanog rješenja i drže da nisu bili ispunjeni uvjeti za ukidanje predmetnih odluka pozivom na čl. 141. st. 4. i 38.f SZ-a. Dalje navode kako skupština vjerovnika u smislu čl. 159. SZ-a ima pravo donositi odluke koje su pobijanim rješenjem ukinute te da se sud trebao izjasniti čime su povrijeđeni zajednički interesi vjerovnika te na temelju kojih okolnosti je zaključio da su vjerovnici koji su glasovali za ukinute odluke povezane osobe sa zajedničkim interesima.

Na žalbe vjerovnika nije odgovoreno.

Žalbe su osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. SZ-a koji se u smislu odredbe čl. 441. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) primjenjuje u ovoj stvari, u granicama razloga navedenih u žalbama, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je ono zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem po službenoj dužnosti ukinuo odluke skupštine vjerovnika od 20. travnja 2017. kojima nije prihvaćen prijedlog stečajnog upravitelja za podnošenje tužbi radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika na temelju kojih su upisana založna prava, ocijenivši da su odluke u suprotnosti sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika i ovlaštenjima skupštine za donošenje takvih odluka u smislu čl. 141. st. 4. SZ-a.

Tim rješenjem je stečajni sudac dao odobrenje stečajnom upravitelju za podnošenje tužbi radi pobijanja drugih pravnih radnji za koje je našao da treba uvažiti odluke iste skupštine vjerovnika, ne dovodeći u pitanje ovlaštenje skupštine za donošenje takvih odluka u smislu čl. 141. st. 4. SZ-a.

U obrazloženju rješenja sud se uglavnom bavio pitanjima vjerovničkog statusa žalitelja i s pretpostavkama za pobijanje pravnih radnji na temelju kojih su upisana založna prava, a izostala je valjana ocjena o tome zbog čega su određene odluke u suprotnosti s interesima vjerovnika te zbog čega drži da su vjerovnici koji su uskratili stečajnom upravitelju da se njegov prijedlog za podnošenje tužbi radi vođenja poboynih parnica prihvati, zajednički povezane osobe. Izostalo je i izjašnjenje suda čime se rukovodio kada je glede odluka u vezi kojih je stečajnom upravitelju dao odobrenje za podnošenje tužbi uvažio odluke skupštine bez dovodenja u pitanje ovlaštenje skupštine za donošenje takvih odluka.

Takvo rješenje je nejasno i nerazumljivo te ne sadrži jasne navode o činjenicama pa se ono uopće ne može ispitati.

U prvom redu treba kazati da je skupština vjerovnika tijelo stečajnog postupka nastalo kao posljedica opredjeljenja da je imovina stečajnog dužnika zapravo gospodarski imovina stečajnih vjerovnika. Stoga je logično da je za poduzimanje pravnih radnji od posebne važnosti za stečajni postupak propisan posebni režim, odnosno obveza je stečajnog upravitelja pribaviti posebnu suglasnost od odbora vjerovnika ako je ustrojen ili od skupštine za poduzimanje takvih radnji, pri čemu sve odluke koje su u nadležnosti odbora vjerovnika, može donositi i skupština vjerovnika.

Prema tome nije osnovano stajalište prvostupanjskog suda da skupština vjerovnika ne bi imala pravo donošenja odluka koje su pobijanim rješenjem ukinute, jer iz njihovog sadržaja proizlazi da je stečajni upravitelj zapravo predložio skupštini vjerovnika da daju suglasnost na pokretanje parničnog postupka, koja suglasnost je u smislu čl. 159. SZ-a potrebna kada se namjerava pokrenuti ili preuzeti parnica znatne vrijednosti predmeta spora, kao što je to ovdje slučaj.

To što stečajni upravitelj nije pribavio suglasnost za pokretanje tih parnica ne znači da stečajni sudac ne može odobriti stečajnom upravitelju podnošenje tužbe za vođenje pobjojnih parnica, niti uskrata suglasnosti u konkretnom slučaju može biti razlog za ukidanje odluka skupštine vjerovnika, zbog povrede zajedničkih interesa vjerovnika, a ako je sud zaključio drugačije trebao je to i obrazložiti.

Ovaj sud ne može prihvatiti shvaćanje prvostupanjskog suda da su odluke donesene suprotno odredbi čl. 141. st. 4. SZ-a te od vjerovnika za koje se sud nije izjasnio u čemu vidi njihovu povezanost i zajedničke interese, niti kakvo to ima negativno značenje na interese ostalih vjerovnika.

Naime, institut ukidanja odluka skupštine vjerovnika ima za svrhu onemogućiti eventualne zloupotrebe vjerovnika koje bi bile u suprotnosti sa zajedničkim interesima vjerovnika. U konkretnom slučaju nisu naznačeni niti obrazloženi razlozi koji bi ukazivali na zloupotrebe vjerovnika i njihovu stvarnu povezanost u negativnom pravcu.

Nadalje, prema čl. 38.f SZ-a ako je koja od odluka skupštine vjerovnika u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika, stečajni će sudac na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti, tu odluku ukinuti.

Prema tome, nađe li stečajni sudac da je neka odluka vjerovnika suprotna interesima stečajnih vjerovnika, tu će odluku odmah na skupštini ukinuti po službenoj dužnosti.

Donošenje odluke može odgoditi za osam dana samo ako se postupa po nečijem zahtjevu, što ovdje nije slučaj.

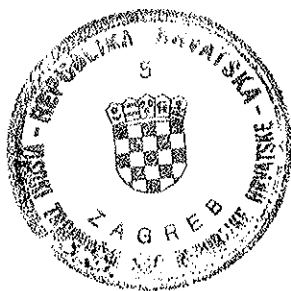
U konkretnom slučaju stečajni sudac je postupajući po službenoj dužnosti donio odluku tek nakon 12 dana čime je povrijedio odredbu čl. 38.f SZ-a.

Pogrešno je primijenio i odredbu čl. 141. st. 4. SZ-a kada je na njoj utemeljio svoju odluku o ukidanju odluke skupštine vjerovnika te kada je tu odredbu povezao s odredbom čl. 38.f st. 2. SZ-a s kojom nije ni u kakvoj vezi.

Prema tome, stečajni sudac je u konkretnom slučaju postupao suprotno propisanim pravilima postupanja iz čl. 38.f SZ-a, dok je u obrazloženju rješenja naveo nejasne razloge zbog kojih je zaključio da je odlučivanje vjerovnika, u pogledu određenih odluka, bilo u suprotnosti s interesima ostalih vjerovnika.

Stoga je primjenom odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a pobijano rješenje ukinuto, bez potrebe vraćanja na ponovan postupak jer su sve odluke donesene po službenoj dužnosti.

U Zagrebu 7. lipnja 2017.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. OMAZIĆ
BRANKICA CURMAN